

93. Kan du huske på valsen

(NAVER-SANG)

Alfred Kierulf

Kan du hus-ke, på val-sen uden kravetøj om hal-sen, med stok og med

D A7

rand-se - len på, aldrig mangled' hu - mø - ret, var

D

ve - jen end plø-ret, og støv-ler - ne mangled' en tå, vi

A7 D

for rundt i riger-ne, vi sang og kram-med' pi'r-ne, tit tog vi vel

Hm F#7 Hm F#7

og - så en tår; vi har væ- ret mange steder, vi har haft man- ge

Fo Dm A7 D A7

glæ-der, vi har følthe - le ver-den som vor.

D D

dis - se min - der, fra du var én fa - ren - de svend,

A7

Åh, dis - se min - der, den tid kom - mer al - drig i -

A7

gen, åh, dis - se min - der, det er

D

dem, der gi'r li - vet ku - lør, i hu - len vi sven - de - ne

D7 G C#7

fin - der, med det go - de, det gam - le hu - mør.

D A7 D

Ud af sengen vi hopped'
om morgenen og stopped'
vor pipe og vandred' påny;
sjælden var vi vel mætte,
men stundom skam trætte,
når om aftenen vi kom til en by;
var der arbejd', så blev vi,
hvis ikke, så gled vi,
men tog dog forplejningen først,
og var glade for geskænken,
når vi sad på bænken,
ku' mættes, fik slukket vor tørst.
Refrain.

Hurtigt glemte vi sorgen,
tænkte ej på i morgen, -
vi leved' fra dag og til dag;
derpå kan man kende
de farende svende,
de mødes til lystigt et lag;
ej vi samled' dukater,
men traf kammerater,
og det var tit bedre end mønt.
Vi har været flot i tøjet,
vi har været godt i møjet -
vi har kendt både laser og pynt.
Refrain.

Kan du huske om julen,
når vi sad i hulen
ved gås og et veldækket bord;
man ku' se tårer rinde,
selv på hærdede svende,
når tankerne mod hjemmene fo'r;
nu er vi herhjemme,
dog aldrig vi glemme,
hvad ude i verden vi så.
Vi ældre er blevne,
vore minder er levende, -
det er minder, der aldrig forgå.
Refrain.